

fanud, agga meile lissati jäalle moisa teggo, nenda et meie wimaks iaga kahhe pâwa peâlt, ni paljo teggo piddime teggema, kui meie issa kaddunt, terwe addra peâlt teggi. Wimaks piddime meie iaga pâwa peâlt allatist waimo wâlijas piddama. Kuh ho selle sundimisega wimaks peab minne ma! Kuida wob üks innimenne sel wifil emma pead toita ja perret sôta ja lapsed kasvatada! Ennemuiste tehti addra peâlt kuus pâwa hobbosega, ja kuus pâwa jalla; ja nûud peame meie sesamma addra ma peâlt, kahbekateistkümmend pâwa hobbosega, kolmkümmend kuus pâwa jalla, nâdalas teggema. Kus en nûud digus ma ilmas? Kui moisa wannemile nisuugune walli antakse, ommad allamad pinada!

Josep. Arra aîna wihale maad, wannake! wihha ei te ialge head, ja kui suda sojats lâhhâb, siis Pea ei sa maad, moist.ikult järrele mõttelda. — Bottame

me selle asia ülle ðiete selgeste arro pidda da. Sinna ütlesid, et sinno issa algmis ses, kui temmal nelli tõteggiad hing, talius olli, piddi kuus pâwa hobbosega ja kuus pâwa jalla, moisas teggema. Nûud nimmeta müsse, kui paljo tõteggiad innimes sed sul seddapuhko perret on?

Küllatubjas. Minna ollen emma wan na naesega, mul on Eaks poega naese mehed, ja üks tüttar, ja wannema poia eesimessed lapsed on ta jo waimo - poisikesed: se teeb ühtekofko, üks, Eaks, kolm, nelli wiis, kuus, seitse, kahbeksa, ühhetsa innimest, kes jo kât woiwad tõ fallale paâna, ja wiis eammotumad lapsokessed. Need keik tahhawad sùa: ja kust wotta selle tühja aiaga!

Josep. Küllap sesamma luggu igga ühhes tallus sün külas on, et ennemuiste paljo maid ja wâhhe rahwast olli, ja nûud paljo rahwast sellesamma ühhe ma peâl!